



# BORSSZEM JANKÓ

## ELŐL ÉS HÁTUL.

(Illusztrált vezércikk.)



„... és örvendetes tény előttünk a Magyarország és Románia közti őszinte, jó barátság s a v a r -  
talan szomszéd-baráti viszony...”

(\*A Honc aug. 30.)



### Katona-élet.

**N**EM Jupiter kormányozza  
Ma már a világot;  
Mars a trónjáról letúrta  
S rá ő maga hágott.  
Hókuszpókuszos papoknak  
Hatalma oda . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
Ma úr a katona.

Ország pénzén minden harcos  
Szép ruhás gavallér,  
Akár arany, akár posztó  
Kabátján a gallér.  
Nem cserél a főbíróval  
Se ő, se lova . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
Mert úr a katona.

Fegyvercsörgés, ágyudörgés —  
Ez a muzsikája.  
Naphosszat az isten ege  
Mosolyog le rája.  
Testit-lelkit nem hervasztja  
A füledt szoba . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
Igy él a katona.

Edzett lelke, vidám kedve  
Nem hajol borúra,  
Ha kell menni igazi, vagy  
Játék háborúra.  
Harczra vígan száll, ha hívja  
Őt a harsona.  
Tra-ra-ra-ra!  
S dalol a katona.

Ha vonúlnak: falu, város  
Menyecskeje, lánya  
Könnyel, csókkal bucsúztatja,  
Másik csókra várja.  
Együtt jár a szerelemmel  
A jó vacsora . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
»Ó kedves katona!«

Uraságok urasága  
A ki tisztté leszén.  
Nagy hatalma, tekintélye,  
Kis isten egészen.  
Miniszternek is parancsol,  
Ez neki — soha . . .  
Tra-ra-ra-ra:  
A kardos katona.

Katonatiszt legnagyobb úr  
Ezen a világon.  
Szeretsz-e még uraskodni  
Magyar ifjuságom?  
Idegen parancsra hallgat  
Őseid hona . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
Magyar, légy katona!

Van már minálunk a soknál  
Sokabb tyúkprókátor,  
Menjen már most katonának  
A ki ép és bátor.  
Ics-vicsek a magyart nagygyá  
Nem teszik soha . . .  
Tra-ra-ra-ra!  
Csak magyar katona.

### Apró hírek.

△ **Gf. Andrassy Gyulánk**, midőn a szép oláh királyné mellé ült ebédelni, így sohajtott föl magában:  
»A román király K a r o l; hejh, ha ugy folytathatnám,  
hogy a román királyné meg ö l e l!«

⊥ **Haza utaztában** meg így tünődött: »A Vöröstorony szorosról jut eszembe a Rothenthurm strasse; a Rothenthurmstrasséről a Ballplatz«. Aztán ezt dúdolta:

Hej Ballplatz, hej Háymmerle,  
Csak a szívem fáj bele!

□ **Az „A Honban“** V. I. ur szóru-l-szóra ezeket írja: »Nem tudom, feltűnt-e a közönségnek tegnapi esti lapunk egy szerény hire«. Hát mégsem mesedolog az, hogy közel álltunk a világ elpusztulásához, mikor már az »A Hon« egyik szerény hire is feltűnést akar kelteni, mikor ez az 1523 vezércikknek sem akart eddigéle sikerülni.



## OSTENDÉBEN.



**Hirnök.** Kegyelmes Uram! Baj van! A mérsékelt ellenzék egyesül!

**Matthieu** (a vén fürdő szolgálja.) Allez vous promener! Eltakarodik mindjárt? Kit akar ezzel elbolondítani? Maga az idén a hetvenharmadik, aki ezt a hirt hozza. Ezt már egy fürdő szolgálja sem hiszi el!



## Két telegramm.

### 1. Bukovay Absentius Dákó Pistának.

*Szidon kávéház. Budapest.*

Pajti! Csak szüret után nézek fel. Irass be!

Absi.

\*

### 2. Dákó Pista Bukovay Absentiusnak.

*Szidon kávéház. Budapest.*

Pajti! Csak disznótör után állítok be. Jelenezz helyettem. A bögésemet ugyis jól utánzod.

Pista.

## A BLAHANĒUM

— Pillantások a jövőbe. —

*Bus viszontagságokkal kezdődő, de végre közmegelegedésre végződő*

### KOMÉDIA.

(A rajzokat Vigyázó Laczi ismert művészi tollának köszönjük.)

#### 1. A szin színhelye.



Balha szinóáznak nagy — Blaha színháznak kicsiny. A kapusint örökbérben bírja madame Jittle, kóser libapecsénye sütő asszonyosság. Ő rajta keresztül tehát nem lehet menni, erre nincs bejárat. A balról lévő kávémérés alkalmas volna ugyan, de a kávéöntő Éva nénike gonoszabb Evvándl. Nem lehet vele szerződésre lépni; az átjárásért 20,000 frtot követel s hat havi sza-

badságidőt. Jobbra az istenfélő husok és üdvözítő nyelvek füstölője nyájasabb, mert mért tagadná? — szerelmes a divába. Nem is kér egyebet tőle, mint hogy napjában háromszor álljon ki a boltjába s bűbajos hangjával a n. é. zsidó közönségnek hirdesse füstölt husainak páratlan és olcsó voltát, a »Csingilingi«, »Kőrösi kis lány«, s a »Búra búra« című ismeretes dalok dúdjára, körülbelől így:

#### Reggel.

Be szeretnék kóser virslit izlelni,  
Tetejébe reszelt tormát hinteni.  
Hej zsidó nép, galambom,  
Ide gyere, aszondom: } bis.  
Csingilingi, dingilingi virslit mér a Salamon!

#### Délben.

Hallod-e trézia-stadti zsidó  
Ne te stadti zsidó  
Ne te stadti zsidó,  
Kohn Salamonnak a virslije jó  
Biz a virslije jó  
Biz a virslije jó.  
Hej hoczi szógám a piczulát } bis.  
Itt kapod, jőjj szaporán, a javát!

#### Este.

Pa-pa-pa-pa-pacsirtának születtem,  
Hanem azért füstölt nyelvet is ettem,  
Mégis olyat sosem ettem, nem ettem,  
Mint a minőt Salamon mér mellettem.

Ha erre a dalos hirdetésre az isteni Lujza rááll, s kétség sem fér hozzá, hogy megteszi: akkor ezen a boltban a publikum átjárhat a Thalia-kápolnába. (Templomnak egy kissé szoros.) Az eltűnt füstölt nyelvekért s virlikért természetesen a diva felelős, a rajongó virslis azonban kötelezi magát, ingyen páholyából havonként egyszer egy fris koszorut vetni az angyalomnak, galambomnak.

\*

#### 2. A színhely színe.



Tihanyi, szemügyre véve a szinpadot, azon töpreng: hogyan fog ő azon játszhatni? Hiszen, ha ő ráfér, akkor a sugólyuk nem fér rá, az pedig baj volna.

\*



### 3. A színmű.

Egy kitűnő fiatal kriminalista és jeles író egy népszinművet nyújt be, mely a *dolus* meg a *culpa* hatalmas oszlopain nyugszik. A népszinmű hőse és hősnője (ez természetesen a mennyei Lujza) két fölvonáson át dalolnak. Ekkor a hős betyárnak eszébe jut, hogy nini: hiszen még senkit se bicskázott meg, pedig már kilenczre jár az idő; de még csak nem is lövöldözött, ami a csattanós hatás végett nagyon szükséges. Czírok Pista, boldogtalan pásztor ember s hét vármegye rettegett zsványa, kinek az éber rendőrség szorgalmasan bittal veri a nyomát, a gatyakorczából kirántja a pistolyt, ráfogja a tündéri Csengő Zsófiára; ez megretten s a két első kulissza közé repül. Páva Gyuri vadul rázza pisztolyát, így ordít az eltűnt Maláta Trezka után: »Megállj Vicza, te csalfa hűtelen!« A Blahanéum színpal-közei azonban vézna germán sängerinnekhez s nem a marienbátagadó



dagadó divánkhoz van hozzá szabva. Így esik, hogy amidőn elrohan mint csalfa hűtelen: a kulisszák közé oda szorul s kerek idomainak egy része ott reked a színen.

#### *Daru Misa. Eltűnt a csalfa hűtelen!*

S hej kerekhalmi hármas határ  
Vagyok benne uri betyár  
Viselem az betyár nevet  
Hej, mert a rózsám mást szeret!

*Dévaj Eszti. Juj lelkem, ne ordíjjon mán  
olyan szörnyen! Inkább feszegessen ki ebből a  
csapdából! (Pacsirta-vergődés, mohó gukkerözés, zavar a  
kulisszák mögött. Korpás Marcsa énekel:)*

Nagy e földnek kerekén  
Nincs olyan kerek mint én,  
Gyere babám, gyere ki,  
A csapdából segíts ki!

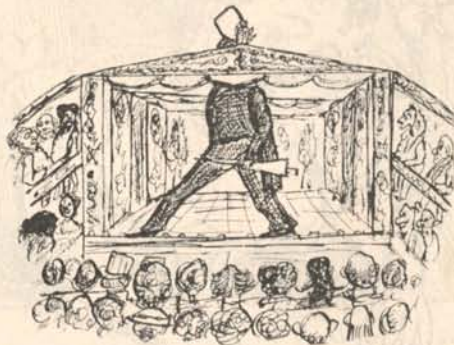
*Susták Marcsi (folytatva.) Csak egy porczi-  
káját láthatnám meg annak a gonosz, csábító tes-  
tednek!*

*Mokány Berezi (a páholyból.) Vak vagy ecsém!  
Sose akargyon porszemét látni az, aki jaz glóbuszt se  
birgya me'látni! (Erre, miután a csalfa hűtelen egyáltalán  
nem képes eltűnni, a függöny legördül.)*

\*

### 4. Játékrend.

Az állatseregleti mutatóványok vajmi könnyen lesz-  
nek nélkülözhetők. A lapok csak egyszerre azt fogják  
hirdetni, hogy:



#### VARJASI BENEDEK

szereződött tag  
az elismert sületlen komikus  
a Blahanéum színpadi arányaihoz képest  
főtlenül  
fog megjelenni.

Erre aztán tódul be a publikum.

\*

### 5. A közönség.

Egy régi törzsvondég egy kis hamis bukásért nyolcz  
hónapot töltvén Budán, a nagymérvű változásokról sem-  
mit sem tud. Hogy kieresztik, rögtön szalad az ő régi,  
kedves mlatóhelyére. Itt egy fiatal író Spítálovics Bodor-  
ján kitűnő új népszinművét adják s épen, mikor Fortuna  
és Thalia habituéje belép: Aladár ifju gróf némán zokog  
amiatt, hogy a Juczi szobaleány nem őt szereti, hanem  
Andrist, a parádés kocsiszt.

*Finkelkövy Jula (odaszól a falhoz támaszkodó  
Bukovay Absentiusnak.) Pszt! Kellner! Ed pohár sör!  
(Semmi válasz.) Sie! Sinfen Sie taub? (Pisszegés.) Maga,  
aval a fekete frakba! (Bukovay oda fordul, megérti, hogy pin-  
czérnek tartják, Finkelkövynek nyájasan int hogy kövesse s a  
folyosón megszorítja: hogy ha a mutató ujján lévő ősi pecsét-  
gyűrűre rögtön 30 frtot ki nem drukkol, kihijja párbajra.  
Dákó Pistára és Sláger Laczira mutatva: »Itt vannak a segé-  
deim!« Finkelkövy megrökönyödik s enged. Helyére visszaül és  
dörmög.) Der Schlag soll enk betreffen!*

\*



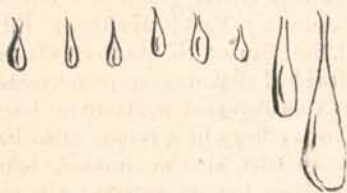
## 6. Blaháné naplója.



1882. december 30. Naponkint tele ház, az igaz. Nyolczvan ember megtölti, ez is igaz. Ennek harmada ingyenesen járó zszurnaliszta; második a fodrász és a fodrászné s a butorszállító pereputyja. Bálványoznak, tapsolnak, vezérczikkeket irnak rólam, darabokat nekem, verseket hozzám; megválasztanak tiszteletbeli alispánnak, kikiáltanak istenasszonyoknak. Mindez igaz. S a 20,000 frt deficzit... hajh, az meg még inkább igaz.

1882 december 31. Mit is beszélt az az Evva egykor valami 14,000 frtról meg 150 frt játékdíjról? Hej, ha még egyszer beszélne nekem róla! Juj, ha arra a kis Pálmay Ilkára gondolok!...

... A többit elmondják a könnyeim!...



... Hm! Tehát nem jön? No jó! Fel is ut, alá is. Hivogatnak engem messze országokba, akik tul vannak



még az Operenciás tengeren is. Ha nem kellek hát menek.

Jaj, mi szegte kedvemet?  
Jaj, mehetnék... nem lehet,  
Hej valami, hát valami  
Csak visszahuz engemet

\*

## 8. Boldog végezet.

De hisz ennek a fele sem komolyság. Lujza hátra kacsint, Evva feléje sandalít — hát egyszerre csak azon veszik észre magukat, hogy sirva borulnak az egymás karjaiba.



## Közönség kara.

Nem kellesz már Bécs várossa,  
Te se Berlin, se Páris!  
Megtartjuk a diva Lujzát  
S a gyöngyöm Ilonkát is.

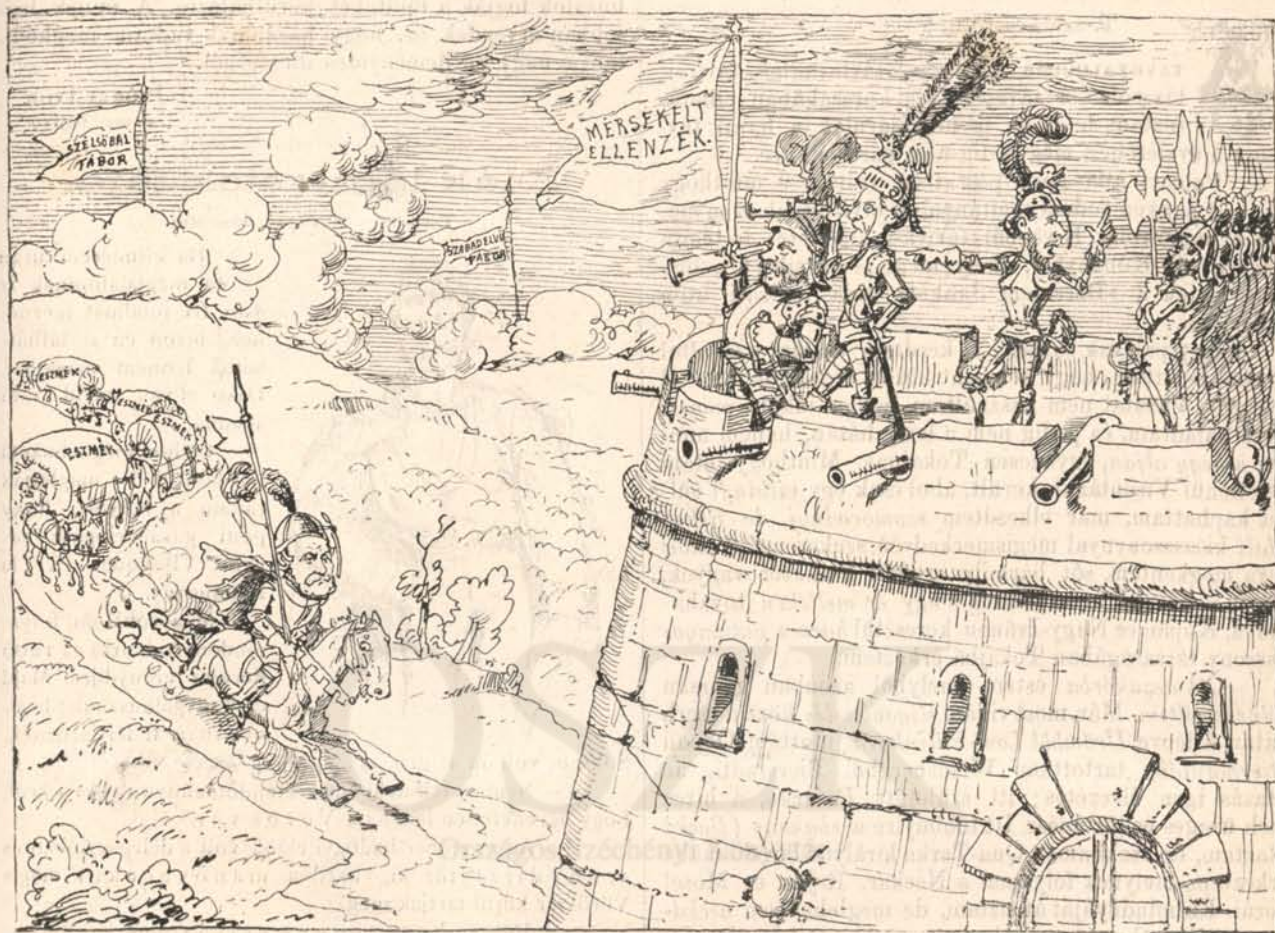
## Preschpurgból.

Asz a herr von Ferhováj fuadzsa szemi fan negi.  
Ha mekládja ety svoaczkölb föld, asztad az é szemipe  
negi mintyár biros és kiobállja mint ety piga: fájer!  
Czu tumm!

K. T.



## A válságos pillanatban.



**A várkapitány.** Adjuk meg magunkat, elfogyott a municzió!

**Vezér.** Bizalom barátim! Ott jönnek a sogély csapatok terhelt szekerekkel.

**Órség.** Hurrá!



## KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

— A rombolási ösztön eredménye a vadászat, nem különben az utmutatók, fák, szobrok rombolása is.

— (Lbrck Agost.) A műveltség a belső ember romlott természeti nyers állapotának összhangzatos élet-tüneménynyé való kialakultsága a bűnös elemek küzdelmes eltávolítása által, melynél fogva az egyed a meglévő műveltség elemeit elsajátítván és hasonlítván, önfejlődés és önkorlátozás útján az emberiség irányában foglalandó állására nézve magát tájékoztatja, és ezzel az adásvevés viszonyába lép. (Ne neked magyar ifjuság!)

— Vannak, kik a növendéket mindjárt születése után, sőt már előtte is, vizsgálatuk tárgyává teszik. (Ez már a tudomány!)

— Most katalogust fogok olvasni s megkérem azokat az urakat, kik nincsenek itt, ne kiáltsanak.

— A magyar czimeren azért van két angyal, mert Sylvester pápának, mielőtt a koronát sz. Istvánnak küldötte volna, két nappal jelent meg álmában, ez a közjogból is kimagyarázható. Különböen egy jelenvolt is így írja.

— Ha lefelé nézünk, nincsen álláspontunk és hogy ennek hiányában nem szédülünk, annak oka abban rejlik, hogy tudjuk, miképvann álláspontunk.

— London a legnagyobb városok egyike, daczára annak, hogy szigeten fekszik.



## Egy magyar táviró.

— Eredeti tudósítás. —

T. szerkesztő ur!



TÁVGYALOGLÁS, távuszás, távlovaglás, távirás, távszólás és távszedelgés korszakában elhatároztam, hogy én is hozzájárulok a hazai távsport műveléséhez, még pedig nem par distance.

Polgári állásomra póstatiszt voltam s minthogy az italt nagyon tudom méltányolni, táviróvá akarom magamat minősíteni. E végből távirási kísérletet tettem a Sashegytől Kőbányáig, mely meglepően sikerült, úgy hogy sietek a »Borsszem Jankót« róla távirati uton tudósítani.

Egy palaczk sashegyin kezdtem utamat s ez által rögtön beláttam, hogy két pont között legrövidebb vonal a görbe. Vasutat nem használtam, hanem inkább *ménési* uton haladtam, és pedig nem a hegy hátán, hanem mindig a *hegy alján*, egyenesen Tokajnak. Minthogy utam véletlenül Visontának került, ahol csak egy *villányi* sültet kaphattam, már elkezdtem *szomorodni*, de *Rózsa Máli* kisasszonnyal megismerkedvén, szekerem *küüllöit* újra megkentem, sőt bármily eredeti karakter vagyok, mégis *máslásba* ereszkedtem s egy *ér mellékén* továbbadva, Kupán és Nagy-Ivánon keresztül *három puttonyos* asszony társaságában Tokajba érkeztem.

Ott *aszukórba* estem, melyből azonban gyorsan *fölnezméltem*. Már most vidám *sligoviczelés* közt a szerb határt átlépve, *Ürömből Lom-Pálinkára* jutottam. Onnan *Biermaniába* tartottam. Weinsberghől Bierstadtig az utazás igen élvezetes; itt született *Palacky*, a híres cseh üveges és történész. Itt többnyire a »*bakon*« (*Bock*) utaztam, de csakhamar Qua-Terka királynő birodalmába érkeztem, melynek folyamai a Neckar, Rajna és Mosel borai. Én mindnyáját átúsztam, de meglehetősen *neckárosult* állapotban értem el a *rénusi boresést*, mely vizelés mellett esett meg rajtam. Már csaknem áttértem a *Mósel-vallásra*, midőn Hochheimban a »*Domdechante*« visszatértett az egyedül üdvözítő Liebfrauenmilch és Lacrymae Christi pinczéjébe.

Itt a »*Siller*« hazájában igen serényen távítottam s a német ivodalomban nem csekély haladást tettem. De a Sillertől a Sillery-ig csak egy lépés és csakhamar áttittem magam Franciaországba. Utközben egy kitünő regényt élveztem, melynek czime: »*Fromage jeune et Risling aine*.« Ajánlom minden szagértőnek. Itt fájdalom nagy baleset ért, mert eltévedtem és Pezsega- (szlávul Pozsega) megye vagyis a Champagne helyett Grácza vetődtem, a Kleinoscheg-féle hamis Champagneba. Szerencsére a Kleinoscheg firma: »*Kleinoscheg et Comp.*« Ezen a *kompon* tehát hamarosan átkelvén és néhány mértföldnyire *meilbergin* átgázolván, egy *jálicskü* hegység tetejére jutottam. Szerencsére a telephon korszakában *tele syphon* is mindenütt akad. Evvel megfecskenedve magamat, egy »*Gspritzter*« alakjában Palugyán át Schwechatba érkeztem.

Igy végeztem el fényes eredménnyel az első magyar távirást, melynek nemzetközi és nemzeti követke-

ményei oly fontosak lesznek, hogy minden másféle utazás meg fog szünni s a táviró sodronyok helyett a táviró huzalok fogják a földtekét körülhálózni. A minék legjobban örvendek, az, hogy hazámnak tudtam meghódítani e nagy kezdeményezés dicsőségét.

IVÓKAI IVOR  
nemz. bajivó

## Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*



— Ha eltünésem után az én megtalálómnak is 400 frt jutalmat ígérnének, bizon én is láthatlanná tenném magamat. Dákó Pista majd rám akadna.

— Otthon még a bukéta hordásáról is meglátják rajtam a lányok, hogy pesti gavallérjogász vagyok. Bouquet à la Bouquovay.

— Megpróbálom, folyomodom én is arra az 1000 flóreses erénydíjra. Majd csak megalkuszunk: beálllok én a felíért szűznek.

Sokszor voltam az már az alagérban.

— Nem vetek neki egy esztendő, annyira viszi a gróf, hogy bevehetetlen lesz az a *Vörösvár*.

— Az az ember hadügyi elnök volt a delegációban és erénydíjat tűz ki, oszt' a manővereket mégis Vörösvár körül tartják meg.

— Hát a »*karácsonyi esték*« most is »*Karácsonyi-esték*« maradnak még?!

## „Magyar Monthyon.“

— *Ad majorem virginatatis gloriam.* —

*Guido — ut des.*

\*

### Sport.

— Szűzek díjja! »*Pucelle de Vörösvár.*« Nevezi ce cher Guido. Nem rossz, by Miczi!

— Aufsitzoltak nekem a casinóban. Fogádtam, hogy Vörösvárrt csak egy unschuld ákad. Áz az egy is Unschuld, még pedig Johann.

— A Monthyon jutalmái az activ humanitásának vának szánva; az uj Kárrácsonyi-díj a passiv virrtusnák.

Monokles.

\*

— Hát az vin guida mán nem nyajja meg a'ssót?

— Szép madár az jérceze!

Mokány Berezi.

\*



*Mikor a farkasnak kihull a foga, elmegyén gyuvonni.*  
Czenczi néni.

## Bérangerból.

— »Az yvetoti király«. —

*Les sujets avaient cent raisons  
De le nommer leur père.*

### Budavidéki népdalok.

Szt.-Iván, Vörösvár, Solymár  
Ágnes, fogva voltál-e már?  
Ha nem voltál fogva édes,  
Ezer forint a tiéd lesz.

Solymár, Vörösvár, Szt.-Iván,  
Jaj, de örül most a kis lány.  
Ezres bankó, tele erszény —  
Pénz után kap most az erény.

Solymár, Szt.-Iván, Vörösvár,  
Lányböcsület nem pörös már,  
Kinek tiszta keble halma,  
Ezer forint a jutalma.

## LEVELEZÉS.

I.

### Honleányi szűzlevél.

— Grf. Karácsonyi Gúldo urhoz. —

Lengenádfalva, hóbó 30.

Grófom édes,  
Üdv önnek, ó kidicsőült  
hódító!

Kétszáz aranyat egy festetlen bimbóért, melyet gomblikába sem akar tűzni!?... Ez keblemből hálarózsákat fakaszt. S ön ezeket díjkoszoruvá fonatandja.

Nemde?

Igen, ó igen!

S hogy épen azt a környéket szemelte ki, melynek női őrségét a hadgyakorlatok marczona fiai annyiszor meghódították! Csak az vigasztal, hogy vér nem folyt e csatákban.

Imádott Boldizsárom mogorván azt jegyezte meg ugyan, hogy grófikám csak amolyan pépiniéret hozott létre, hogy a durva hajdanna ur him jogait élessze föl romjaiból. Ó, ezt hinni nem tudom. Ma már ön ezt nem teheti. Grófom erre képtelen.

Nemde?  
Igen, ó igen!  
Ön korunk új Mózsese. Profétailag rámutat a kánaáni vidékre, de maga bele nem juthat. Dithiramboló hévzöngeléssel ünneplem önikét:



Ne remegj, te leányka, te szűz!  
Immáron a hadi nem úz,  
Kiolta a tábori tűz,  
Grófodra babért, hajadon, jere fűzz!

Szűzillemes kecschódolattal

honhuga

Lengenádfalvy-Kotlik Zirzabella.

II.

Méltóságos Goróf ur!

Édes anyám, apám uram nem hagynak békibe, hogy irjak a méltóságos urnak, jaj pedig de félek, hogy megharagszik rám a goróf ur, hanem az édes anyám vigasztal!, hogy olyan irásom van énnékem, hogy akár a püspök is elolvashatja; az igaz, hogy három esztendeig jártam az iskolába a Rozoga kántor bácsi elejibe. Aztán lássa méltóságos uram, az én édes apám nagyon szegény ember ám. Hiszi vagy sem a goróf ur, de higgye meg, hogy még a Krisztuska is mindig elkertült engemet a karácsonyi ajándékkal, hát édes apám azt tartja, hogy én szegény leány talán majd ilyen módon jutok Karácsonyi ajándékhoz. Anyámasszony nagyon bizik benne hogy megkapom, mert azt mondja — bizony isten nem illene ideirnom — hogy nincs a faluban ilyen jó erkölcsű leány, mint én. De az nem is igaz, mert igaz, hogy jó leány vagyok, a jó isten is úgy kívánja, de hiszen más is az. Az Örzse, meg a Borcsa, meg a Panni, a többi is mind jó lány, de még jobbak, amit onnan tudok, hogy az Isten is jobban szereti őket, mert ő nekik már mindegyiknek van szeretője, énnékem meg nincsen.

Ugye nem haragszik meg a teins Goróf ur ő méltósága a levelemért? Aztán talán majd gondol én rám, az édes anyám úgy szeretné.

Az édes apám, édes anyám tisztelteti, én meg a goróf ur kezeit csókolom, maradok koporsóm bezártáig lázatos szolgálója,

FARAGÓ MARISKA.

III.

Cher comte!

Menjen, maga kis bohó! Voyons, ma vieille! Miféle új niaserie ez magától? Nem elég magácskának az agneau de pâques, maga karácsonyi bárányokat is akar? Tudja — entre nous — magam is pályáznék, hanem előre tudom, hogy csupa részrehajlatlanságból nem adja a díjat oly hölgyeknek, a kiket személynem ismer. Was? Hahaha! Pá, puszi!

ALFONSINE.

IV.

Méltóságos gróf ur!

Csókolom a kezeit és alássan kérni bátorodom, méltóztassék azt a jutalmat nekem itélni. Bizony isten megérdemlem, mert az én erényemet már máskor is megfizették.

KISS JUCZI  
szobalány.

V.

Kegyelmes ur!

Nyilvánartásra és explorációra ajánlkozom mérsékelt díjazás mellett.

HARSOGHY LAJOS  
közérényi hajdu.

(Folytatása egyre dől.)





## KIDÉKI TROMBITA.

Zombor 1000 800 81 Ágo hónap derekán inen.

Kedves kis Jankó!

Ne csudálkozza magát, hogy nem már irtam rígen magának. Oda vótam Szliácsba firdenyi, mer zidim Krovatyákor nem le itam magamat, is megkaptam sápadt kórságot. Aztán meg elmentem Pantalon-firedre is, meg Márgó szigetre ahol vóta plebó is vezeklenyi, olvonulta világtól magányos szigetre.

Anyi sok szíp vidiket meglátam, hogy szinte gondózkodtam rajta, nem jó e vona inkább menyországon sziletni és ide lent idvezilni.

Mikor gyittem a Pestre, níztem hirdetések, hogy hova jó vóna menyi estíre, hát elhatározok hogy megyek nipszinházba, mert ott hirdették hogy a Pepi kisasszony fogja tótágast álnyi, hát mikor kigyin szinpadra akkor látok, hogy nem glumicza, hanem elefánt; nem nagyon bántam, legaláb zenyim májkiczám nem teszi nekem hányást a szememre, hogy elmegek níznyi kisasszonyt aki álja tótágast. Hanem szíp vóták velezcipedes taliány kisasszonyok, úgy jarta nekik a lábászára, hogyha slaj erok lettik vóna, egy produkezio alatt megkeszeriltek volna ahány bicska is oló van Pudapestba, hanem slajfer mestersignil ez mig is job, mert így nem kel nekik teb szoknyára szevetbil csak egy réf, a mi fehir szemilynél tesz sokat ki.

Látam útkezbe Vácot is, megakartam Ágó barátom látogatni, de halotam hogy mig nincsen othun is így vót idém megtanúnyi kuka ábcézt, ami ojan figurás, hogy mikor májkiczámnak első leczkét megadtam belile, mingyár megirtett, de úgy elkezte nevetnyi, hogy csak nem kapta gercset. Hanem csodálkoztam nagyon hogy kukák kezett nem vót asszony, csak sikek kezte vóta sok.

De mikor gyittem haza, írte sok szomorúság! kisz vót ornyatus mit szabta rám szubotički Elenyér; barátom Ágó is Szikra Matisa meg andeprehálták rám, amir leirtám maganak az eljegyzist, pedig kár vót, kezeledik már észí idő, lesz ujbó, engedelmiyel disznó is már hizik, Ágó barátom is megtarthat új eljegyzist, mert mostan már mig jobb partí lette, muta unoka eesce lette kevet és Tisza Kálmányal pertú, is minister Paulerrel is, a ki vóta neki tanító észjogbul (veszi iszre rajta fenyé) is Szende Belával is a ki megtett itet porucniknak. Szíp szerencse, de megis irdemel, mert Grácba is Bicsbe is gazdálkodta, is idehaza kivigezte jogot; most már van Szabadkán eblegatyus a kinek látott diplomát igyvédi kamara nagyító ivég nilkil.

Agasztja engemet hogy nagy horváthország bikitelenykedi is Sztarcevits már piszkál sokaczokat Mosztonga partján. Nem tudok, nem hinak i meg Bu-Amemát is segítségil, mert hadjárátot fumeiek elere annak sztrategiája szerint kezdettik meg. Hála istennek, hogy sokaczok eddig nem csináták egyibbe pusztítás mint apró csukákba. Hanem bunyóknak már van Bu-Amemajmuk Ágó barátom irdemes fekete szemilysigiben, de bizok gondviselisbe, hogy i csak ojan aludtvirbe fogja gázolni amit ki présel magyar bél viszalyokbul az a keseriség, ami budai forrásokbul ered.

Szomorúság megíztem czukor is kávé adó kivétisit is, graislerok sopánkodták legjoban, pedig ík kezensigesen megvesznek adót execucio nilkil.

Nem i gázság megadóztatnyi ojan dógot, amire zembernek sziksige van. Adóztasanak meg saványuvizet, zsidót, anker órát, stikelt csegetyi huzót, kenyvet, duelumot, aplegínsiget, hideg lelist. Patikarusoknak is adót feleb emelhetnek mer az dogozza nagyobb procentumra mint zsidó, mikor elad kamilla herbatébul kithatosirt kít latot, is i veszi fil mázsát egy hatosirt paraszt gyerekektil.

De elig már beszídbil mert felbészil elenem zsurnaliszták, publikiszták, laputalajdonosok is akik anakeléte anyi sokat segitetek inrajtam.

Mos kácsikit tebet írhatok amit elhagyok jövő levilre, mire hazagyin maga is a Marienbádbul, hová sajnalok hogy in is el nem mentem, de ez nem nekem való mer inkább elkelnem nekem spēkelés mint szalona apasztás.

Zifiaszony kezit csokolok is maradok maganak erokes jó barát

Zomboracz Panta

ziskalozéki tagja, városi optyinar,  
bunyevacz tudós stb.

## CSODABO G Á R.

— Hihetetlen. —

Aradról valami kedves adóügyben az ottani adó srófóló hiv. a főv. adóbehajtó hivatalhoz küldi a hosszú levelet, amelyre a budapesti adóbehajtó uraktól oly sürin zaklatott s különben sem ismeretlen *Borsszem Jankó* szerkesztőjéről az van a levél háttára odavöröslajbászolva: »Holléte itt helyben nem tudatik.«

## SZERKESZTŐI ÜZENETEK.



**Bodaicus.** Multságos; de nem élczlapba, hanem pletykalapba való. — **D. S.** A mi Seiffensteiner Salamonunk szerény ember, kinek nincs elég bátorsága az ön bókját elfogadni. De kedves tudomásul vesszük. — **Mrth.** Óh, 30 foku melegben enyelegni s szőkkeneni magasra a humor sugarát, ez keserves. De olvasni a nagy forráságban megerjedt agyvelő hólyagzó tréfáit, ez még keservebb. — **Rdny.** Köszönet; de mint láthatja, a dolgot más szempontból itéljük meg. — **Kmrmy.** Ezuttal nem honoris, hanem joci causa történt a megemlékezés. — **S. A.** Az nem úgy van, amint boldog f lusi magányában gondolja. A kiadóhivatal kebelében a sziv helyett számok vannak. Ha leperdült a határidő, szeptember végén, akkorra kérjük a szives emlékeztetést. — **Cerusa.** Jól fog. — **Cantor hum.** Két régi jó adoma van benne. Az egészben azonban hasztalan kerestük a meritumot: a gyűlés tárgyai, szelleme nincsenek abban feltüntetve. Pedig ez e k r ő l tessék viczelni. — **L. L.** Az interregnum alatt előfordult villongás okáért csak a nagy meleglet akarjuk vádolni. A dologról csak a jövő hó végén szólhatunk. Folytassa. — **D. J.** Kelletinél izmosabb. — **P. D.** Élvezettel olvastuk a gyöngy sorokat. A jövő héten ékes foglalmányban fogjuk csillogtatni a n. é. gazdaközönség előtt, mely Dániel ur ez ujbó reformáló ténykedésének tanulmányos voltát hálaköszönettel veéndi. — **F. M.** Későn érkezett; a czár azóta az ő belső fő hadiszállását Moszkvából ismét Péervárra tette át. — *Több levélről, helyszüke miatt, a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.